

A in æternum obliuisceris, ignominiae uiduitatis tuæ nō eris memor. Ego enim sum dominus qui facio te, dominus nomē ei. Et qui eruit te, ipse deus Israël uniuersitatem terræ uocabitur. Ni si cognoueris temetipsam o pulchra inter mulieres, quia de te dictum est: Concupiuit rex ^{Psal. 44}

speciem tuam, quia de te dictum est: Pro patribus tuis nati sunt tibi filii, cōstitues eos principes super omnem terram. Nisi ergo cognoueris temetipsam, exi tu, non ego te ejcio, sed exi ut dicatur de te: Ex nobis exierunt, sed non erant ex nobis. Exi tu in uestigijs gregū, non in uestigijs meis, sed in uestigijs gregum: nec unius gregis, sed gregum diuersorum & errantium. Et pasce hōdos tuos, non sicut Petrus, qui dicitur: Pasce oves meas, sed pasce hōdos tuos in tabernaculo pastorum, non in tabernaculo pastoris, ubi est unus gressus & unus pastor. Cognoscit enim semetipsam, ne hoc ei contingat, quia eis cōtingit hoc, qui se in illa nō cognouerunt. Ipsa est, de cuius paucitate dicitur in cōparatione multorum malorum, quia angusta & arcta via est quæ dicit ad uitam, & pauci sunt qui ambulāt in ea. Et rursus ipsa est, de cuius multitudine dicitur: Sic erit semen tuum, sicut stellæ cœli, & sicut harena matis. ^{Matth. 7} ^{Gen. 22}

B Idem quippe fideles sancti & boni, & in cōparatiōe plurimorum malorum pauci sunt, & per seipſi multi sunt: quia multi filii desertæ magis quām eius quæ habet uirū. Et multi ^{Gal. 4} ab oriente & occidente uenient, & recumbent cum Abraam, Isaac & Iacob in regno cœlo. ^{Matth. 8} rum: & quia exhibet sibi deus populum abundantem a simulatorem bonorum operum. Et multa milia quæ numerare nemo potest, uidetur in Apocalypsi, ex omni tribu & lingua in stolis albis palmisq; uictoricibus. Ipsa est quæ aliquādo obscuratur, & tanquam ōnubilatur multitudine scandalorum, quando peccatores intendunt arcum, ut sagittent in obscura ^{Psal. 10} luna rectos corde. Sed etiam tunc in suis firmissimis eminet. Et si aliqua in his uerbis diuinis distributio facienda est, fortasse nō frustra dictū sit de semine Abraæ. Sicut stellæ cœli, & sicut harena quæ est ad oram maris, ut in stellis cœli pauciores, firmiores, clarioresq; intelligantur, in harena autem maritimi littoris magna multitudo infirmorū atq; carnaliū. Quæ aliquādo tranquillitate temporis quieta & libera apparet, aliquando autem tribulationum & tentationum fluctibus operitur atque turbatur. Tale tunc erat tempus, de quo scripsit Hilarius, unde putasti insidiandum contra testimonia tot diuina, tanquam perierit ecclēsia de orbe terrarum. Potes hoc modo dicere, nec tot ecclēsias Galatæ tunc fuisse, quando dicebat Apostolus: O stulti Galatae, quis uos fascinavit, ut cum spiritu cœperitis, nunc ^{Gal. 5} carne consumimemini? Sic enim calumniaris docto uiro, qui tardicordes & timidos graui ter increpabat, quos iterum parturiebat, donec Christus formaretur in eis. Quis enim nec scit illo tempore obscuris uerbis multos parui sensus fuisse delusos, ut putarent hoc credi ab Arianis, quod etiam ipsi credebant: alios autem timore cessisse & simulate consensisse, non recte ingredientes ad ueritatem euangeliū, quibus tu postea correctis sic quemadmodum notum est, nolles ignosci? Prorsus nō nosti litteras dei. Lege enim quid de Petro scripsit Paulus, & quid inde etiam senserit Cyprianus, & non tibi displicat ecclēsiae mansuetudo, quæ membra Christi dispersa colligit, non collecta dispergit: quanquam & illi qui tunc firmissimi fuerunt, & uerba hæreticorum insidiosa intelligere potuerunt, sed pauci quidem sunt in cōparatione cæterorum, sed tamen etiam ipsi quidam pro fide fortiter exultabant, quidam toto orbe latitabant. Ac sic ecclēsia, quæ per omnes gentes crescit, in frumentis dominicis conseruata est, & usque in finem, donec omnino gentes omnes, etiam barbaras teneat, conseruabitur. Ipsa est igitur ecclēsia in bono semine, quod seminauit filius hominis, & usque ad messem crescere inter zizania, prænunciauit. Ager autem mundus est, messis finis est seculi. Hilarius ergo decem prouinciarum Asianarum, aut zizania non triticum arguebat, aut ipsum etiam triticum, quod defectu quodam periclitabatur, quanto uehementius, tanto utilius arguendum putabat. Habet enim etiam scripturæ canonice hunc arguendi morem, ut tanquam omnibus dicatur, & ad quosdam uerbum perueniat. Quod etiam Apostolus dicit ad Corinthios 15. cap. Quomodo dicunt quidam in uobis, quia resurrectio mortuorum non est? Manifestat utique non omnes esse tales, ueruntamen & ta-